

השבועון המצויץ לאינפורמציה

המערכת והמהלה: רחוב נליסקון 8, תל-אביב (ליד תיאטרון "מחול") ת.ד. 136, מל. (זמני) 69786 פענ למברקים: "עולמפרס" מו"ר: העולם הזה בע"מ

21.12.52

העורך: אורי אבנרי, עורך משנה: ש לום כהן, עורך תוכן: דב איתן, צלם ראשי: דוד רובינר, עורכי מדורים: מיכאל אלפון, יחיא'ל בשן, גינזה נבלי, איתמר עילם, משתתפים קבועים: יעקב בימן, רפאל חיים, פיליפ פיאורי, יצחק לבני, אוסקר מאוכר, סופרי חוץ: נדיאל נילן, נבריא'ל דנון, שמואל מירח, דפוס "ישראל בע"מ.

מכתבים

שנתיים למערכת

עלי להודות כי גם אני נמנית בין אלה שאמרו כי עתון אינו יכול להתקיים בארץ אם אין לו המיכה קניית את העולם הזה מתוך סקרנות. לדאוג באונו מידת תאוצו להכניע למציאות. לי הפתעה הנמרצה הפכתי קורא כבוע - וערינו מחכה לראות אם תאלצו בכל זאת להכניע. שמואל בלום, תל-אביב

באו עיני כלי כוונה

כאשר תפסתי את בני אורי בועט ב' בסנה של בת-הסכך, אראלה, שאלתיו כועסת:

"למה בעמט בבט' נה של אראלה, פרא אדם?"

ענה אורי בתמימות: "לא התכחתי, אמא'לה... היא פשוט הסתובבה יותר מדי מהר!"

הקוראת חנה לגדוי, רחובות, זוכה ב' פרס של 1. (בכל הכוונה).

שונה (גניבה) לא הוכח לכאורה שהמעשה ה' מיוחס לנאסם נעשה עליידו במרמה וללא תביעת זכות בתום לב. ביחס לאשמה השניה (קבלת רכוש על יסוד טענות שוא), הואיל ולא הובאו כל הוכחות ביחס לאשמה זו, אני משחרר ממנה את הנאסם.

חבלי קליטה: אני חבור צעיר (25), נכה קומה (1.80 מטר) ושחור-שער, יליד ברוקלין, ניו-יורק. לאחר שסיימתי

תי את חוק לימודי באוניברסיטאות ברוקלין וניו יורק החלטתי לעלות לישראל, לעבוד בה כספויקאי. לפני חודש ימים העתי תל-אביבה השנית לעצמי חדר ואף הובטחה לי משרה מתאימה במשרד ממי שלתי. אך, למרות שחודש ימים הוא זמן קצר מכדי לדון, אני מרגיש עתה שהקליטה תהיה קשה עלי מסיבה פשוטה: לא הצלחתי לרכוש לעצמי חברה ישראלית. אני מתרועע עם חברים אמריקאים בלבד, למרות שכאלה היו לי מספיק גם בניו יורק. נוסף לכך, אני משתוקק להכיר נערה יש ראלות נאמרמה ומשוימת גם זה לא עולה בירי. יודים יעצו לי לסגור למערכת העולם הזה, מה דעתכם?

מדרד הסקרנים: ביהירות ובחוצפה מדהימים אתם קובעים כי רבבות מבין הקהל שהיה ברחוב בזמן הפגנת חרות (העולם הזה 753) לא היו אלא סקרנים. אם כן הרי אתם בעצמכם הייתם שם. ומה תכנו את הדבר אם לא בשם סקרנות?

אסיאתים ומרחב: לדעתי נפל העולם הזה תפקיד הסכרתי חיוני בש' סח מונח זה. אולם מסקנותיכם אינן נכונות, מר' אות כי גם לניכום אין הבעיה הערבית אלא נושא לפראות והתנצחויות. אילו באמת דאגתם לטובת הערבים (הנמצאים בארץ) הייתם רואים כי הפ' תרון היתמי הוא שיעזבו את הארץ ויסעו לא' חיים מעבר לנבול.

אלהו לוי, תל-אביב: שעה שעמדתו ברחוב אלנבי וציפיתו להתק' בות תהולכת חרות, קמה תהולת גרולת: "הנה הם באים!" אולם איש מבין מנהיגי חרות לא צעד בראש אותה תהולכה - כי אם כמה מחברי המע' רבת והצלמים שלכם. זאת הפגנה פרטית של העולם הזה, העיר אחד הצופים.

קולנוע: בנינו לרבי מבקר הקולנוע שלכם (העולם הזה 752) לא יישלח סרטנו יום העצמאות לפסטי' בל קאן ומעולם לא עלה על דעתנו להציגו שם. ישנה אפשרות ששנור לפסטיבאל אחד מן היוםמים שלנו.

ברוריה קליין, פתח-תקוה: עצם העובדה כי בעתון עברי יכול להתפרסם מאמר המוכן לחשוב על הנרמנים כסובים הוא עלבון לזכר 6,000,000 חלוצי הרנונים. רצה יהודי אירופה מחייב אותנו להטיף חרם נצח על הרוצחים שיעלה ויסי, ירושלים

יוסף נבו, קולנון-גבע, ת"א: כאשר חזרתי אמש מן הקולנוע בני דאיתי סרט משועשע עד מאד. לילה מתוך מאה, מנימי מיד למרד הקולנוע (העולם הזה 752) וכו מצאתי הבית על הסרט הזה. אמנם "בקצרה", אך בשפע ולענין. תמרה פרוינד, חיפה

קירומן את דורון עורכידין, חיפה: העולם הזה מצטער כי סופרו לא חקר אף הוא את העניין כראוי, מביא בזאת את 9 לק' דין השופט יצחק כהן: ביחס לאשמה הראי'

ה ש ע ר

ברידיט קאר, הכוכבנית החדשה של חסרו, שהופיעה עם קלארק גיבל בסרט מפתחות העיר לאשה, היא אחת השחקניות ההוליוודיות. הרבות שגילו במאוהי, את יהדותן. ספירה ברידיט (לסופר העולם הזה באמריקה): "הסבא שלי בא מאודיסה. שמו היה, כמדומה לי, קרמרסקי. אבל האבא שלי כבר היה אמריקאי אמתי. לא הרגשתי הרבה דברים יהודיים בבית. אבל אני יודעת מה זה פסח."

לותר על הכללת דעתו, שהיא חשובה כשלה לעצמה והחשובה שבדעות כמיצגת את הרעיון ממשלה, ציטטה לסיכך את דעות השגריר כפי שהשמיעם בנאום שנשא לא מכבר. אין ספק בידעו כי אמנם משקפות ציטטות אלה נאמנה את דעתו של השגריר, אחד המעצבים העיקריים את הופעת ישראל בירת א"ס. כל שאר הנשאלים ענו אישית, אם בכתב ואם בעל-פה. אחדים טרחו ופירוטו את דעו' תיהם בכתב (כאהרון אמיר ועודד קורלניק), אחרים מסרו את הדעות בראיונות אישיים כחברי הכנסת סנה, אלטמן וששון). בכמה מקרים לא היו התשובות צמודות לשאלות, והיינו נאלצים "לנתחן". אנו מקווים שלא גרמנו בכך עול לבעלי-דעות. לא כרסנו את קו מחשבתם.

מתוך נאומה מיוחדת יש לציין את העובדה שבמסגרת שאלון זה מופיעים זו הפעם הראי' שונה הוגי-דעות ערביים מעל עמודי עתון עברי. פרס לחוגים השמאליים ביותר לא השמיעו ערביי ישראל את דעותיהם (שהן בע' לוח חשיבות חיונית, כיוון שהן קרובות במי' דה רבה להלך הרוח הערבי בכל רחבי המר' חב). בפני הציבור העברי, דבר שגרם לתופעה המזיקה והמסוכנת שרוב רובם של אזרחי ישראל אינם תופסים כלל מה הם הגורמים הנפשיים הקובעים את יחס הערבים (בפנים ובחוץ) למדינה.

כשהחליטה המערכת, בשעתו, לגשת לבר' צוע המעשי של הכנית זו, הושמעה גם הדעה שהקדשת חמשה עמודים בעתון המי' צומצם לנושא כה עיוני, עלולה להיות "משע' ממת", ביחוד את הקוראים הצעירים. המע' רכת לא קיבלה את מסקנות הדעה הזאת. היא משתלת, בדרך כלל, להלכיש את תפי' קידה הרציני בלבוש משעשע ככל האפשר. אולם אין היא חוששת לשעשם - כשהדבר נוגע לבעיה כה גורלית. אולם הדעה שהדור הצעיר שונא בעיות עיוניות, לא הוכחה מעולם. דומה שדוקא בקרב הצעירים רב העניין לבעיות מרחב - כפי הדור הצעיר נתקל בבעיית זו, בצורת מטר עופרת, בבנייה נתקל בגובה ולטרון. ותהיה ה' החלטה ביחס לגישת המדינה אל המרחב כאשר תהיה: הדור הצעיר יצטרך לאכול את פריה, יהיה מתוק או מר, עדין או קשה. התענינותו המכרעת של הדור הצעיר, חניך המאבק והמלחמה משני הצדדים, בעתיד ה' מרחב בולטת גם בעובדה אחרת: העובדה שרוב המתחבטים בשאלה זו בעמדות הבאים הם דוקא צעירים, או לפחות בני המשמרת השניה במדיניות הישראלית. מי שהיה מפקד ההגנה ומי שהיה מפקד הנ'אזה, חניכים של לח'י, אצ"ל ויה"מ, מנסים לצייר את דמות המרחב והמדינה כפי שהיא מצטיירת לעיניהם. המרחב והמדינה אשר כולנו צצטרך לחיות בהם.

לוי אבנרי

הודעה לבעלי הקופונים במרחב תל-אביב: החל מיום 1.4.1952 עברה הפצת העולם הזה במרחב תל-אביב (בתחום שייך-מונים - פתח-תקוה - מיצמר-השבעה - בת-ים) ליוני מרכז ההוצאה העצמי של העולם הזה. מכל הפניות והתלונות יש לפנות למרכז-ההפצה. רחוב לוינברום 8, תל-אביב.